

PUROMA, *Albert* Aleksander, ritari no. 96

Kenraaliluutnantti, yleisesikuntaupseeri

Ritari 96, 18.10.1942, eversti, rykmentinkomentaja JR 12

Syntyi: 21.2.1895 Tuusulassa

Kuoli: 8.4.1987 Helsingissä

Vanhemmat: liikemies Magnus Bäckman ja Hanna Strömberg Puoliso:

Rauha Elisabeth Pirilä, k. 2003

Lapset: Matti Jarmo Johannes (1940), varatuomari, k. 2009

7/8 yksityisesti Vaasan suomalainen lyseo 1925, SKK kapteenikurssi 1926, SKK/Y 7 1930–32, yleisesikuntaupseerin arvo 16.5.1937. Oli suojeluskuntajärjestön palveluksessa.

Kuninkaallinen Preussin Jääkäripataljoona 27 (2.K) 1915–18, gruppenführer 1917, 1. maailmansota: Misse-joki, Riianlahti, Aa-joki. Saapui jääkärien pääjoukon mukana Vaasaan 25.2.1918.

Komppanianpäällikkö 4.JääkR (nimi myöhemmin KSP ja PohjJP) 1918–22, AUK/JPr johtaja 1922–27, komppanianpäällikkö RUK 1927–34 ja koulutusupseeri 1934–36, RUK johtajan viransijainen 1928 ja 1933–34, KanSp päällikkö 1936–38, toimistopäällikkö PIM koulutusosasto 1938–39, osastopäällikkö MaavE koulutusosasto 1940, 12.Pr komentaja 1940–41, UK johtaja 1945, TK väliaikainen johtaja 1945–46, KntoE päällikkö PvPE 1946–49. Rajavartiolaitoksen palvelukseen 1949, rajavartiostojen päällikkö 1949–56, evp 29.2.1956.

Puolustuslaitoksen harjoitusohjesääntökomitean jäsen 1919–20, RUK:n kunnianeuvoston puheenjohtaja 1930, 1933 ja 1935, 3.D:n kunniatuomioistuimen jäsen 1933, puolustuslaitoksen ilmatorjuntatoimikunnan puheenjohtaja 1945–47.

Vapausota: joukkueenjohtaja XI/4.JääkR, Viipuri

Talvisota: Vii skp päällikkö 1939–40, Viipuri.

Jatkosota: JR 12 komentaja 1941–42, Osasto Puroman komentaja 1942, JR 12 komentaja 1942–44, JPr/PsD komentaja 1944, 6.D komentaja 1944, Ryhmä Puroman komentaja 1944–45, Polkuvaara, Kelsinkäinen, Nenäpalo, Nurmitunturi, Uulantoinvaara, Alakurtti, Vilmajoki, Louhi, Lohilahti, Kiestinki, Karhumäki, Stalinin kanava, Karjalan kannas, pohjoisrintama.

Upseeriliiton puheenjohtaja 1947–53, Jääkäriliiton viimeinen puheenjohtaja 1982–87. Mannerheim-ristin ritarien säätiön valtuuskunnan jäsen 1954–87.

Ylennykset:

Vänrikki 11.2.1918, luutnantti 30.5.1918, kapteeni 16.5.1920, majuri 16.5.1928, everstiluutnantti 16.5.1936, eversti 9.11.1940, kenraalimajuri 28.12.1946, kenraaliluutnantti 4.6.1953.

Kunniamerkit:

MR 2, VR 1 tlk, VR 1 mk, VR 2 tlk, VR 2 mk, VR 4 mk, R SVR 1, R SVR 2, Vs mm, Ts mm, Js mm, Sot am, RUL am, PrRr 2, SaksMskr, SaksRR 1 ja RR 2, K RuotsMR 1, Jm

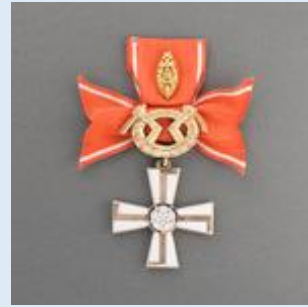
Vapaudenristin
2.lk Mannerheim-risti

1. lk Vapaudenristi
miekkoineen ja
tammenlehvineen

1. lk Vapaudenristi
miekkoineen

2. lk Vapaudenristi
miekkoineen ja
tammenlehvineen

2. lk Vapaudenristi
miekkoineen

4. lkn Vapaudenristi
miekkoineen

Suomen Valkoisen
Ruusun
Ritarikunnan
1. lk ritarimerkki

Suomen Valkoisen
Ruusun
Ritarikunnan
2. lk ritarimerkki

Vapaussodan
muistomitali

Talvisodan
muistomitali

Jatkosodan
muistomitali

Sotilasansiomitali

RUL:n kultainen
ansiomitali

Preussin 2. luokan
rautaristi

Saksan maailmansodan
1914-1918 kunniaristi

Saksan 1. luokan
rautaristi

Saksan 2. luokan
rautaristi

Ruotsin Miekkaritarikunnan
1 lk. komentaja

Jääkärimerkki

RITARIKSI NIMITTÄMINEN JA PERUSTELUT

”Ylipäällikkö on pvm:llä 18.10.42 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi eversti Albert Aleksander Puroman.

Eversti Puroma on toiminut koko sodan ajan vastuunalaisella paikalla vaikuttaen kerran toisensa jälkeen taidollaan ja neuvokkuudellaan ratkaisevasti taisteluitten lopputulokseen. Toimiessaan vaikeassa korpimaastossa onkin hänen kekseliäisyyttään ja henkilökohtaista rohkeuttaan tarvittu, sillä erämaaoloissa tehdyt sotatoimet ovat vaatineet paitsi alaisten rautaista kestävyyttä myöskin johtajan lujatahtoista ja selväpiirteistä, kaikki mahdollisuudet huomioonottavaa toimintaa, jos mieli päästä sellaisiin tuloksiin kuin eversti Puroma on pystynyt. Erikoisesti kunnostautui hän kevään suurissa torjuntataisteluissa, jolloin hän ensin joukkoineen torjui toistuneet ylivoimaisten vihollismuodostelmien hyökkäykset sille verisin tappioiden, eteni sitten rohkeasti erittäin vaikean maaston kautta vihollisen yhteyksille, jotka katkaisi, mahdollistaen siten suurten vihollisvoimien täydellistä tuhoamista. Tämän vaikean vaiheen aikana eversti Puroma mm. esikunnastaan kokoonhaalimallaan osastolla torjui erään vihollispataljoonan hänen komentopaikkaansa suuntaaman hyökkäyksen sekä murskattuaan sen päävoimat, pakoitti sen epäjärjestyksessä pakenemaan.”

Albert Puromasta tehtiin 28.6.1944 esitys ja 16.7.1944 lisäesitys nimittämisestä toisen kerran Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi Jääkäriprikaatin ansiokkaasta johtamisesta Karjalan kannaksella 1944. Esitystä ei hyväksytty.

VIIMEINEN LEPOSIJA: HELSINKI, Kaartin hautausmaa

Sijainti: 60°09'55.3"N 24°54'56.4"E
60.165361, 24.915667